

«Ξεκίνησα να συναντήσω τους Έλληνες στον κόσμο»

Ένας 35χρονος κάνει το παιδικό του όνειρο πραγματικότητα

Στην Ουσούαια της Αργεντινής συνάντησε τον εβδομηντάχρονο Ντεμέτριο Λουϊζόν – γιο του Στέλιου Λοΐζου από την Τένεδο. Στη Γη του Πυρός στη Χιλή διαπίστωσε ότι ο Κρίστο Βαρνάβα εξακολουθεί να κρατά στο πορτοφόλι του ένα πεντακοσάρικο της προ ευρώ εποχής – για γούρι, όπως του εξήγησε.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Ματίνα Ηρειώτου

Ακουσε την ελληνική εκπομπή που μεταδίδεται κάθε Τετάρτη απόγευμα με τον τίτλο Viva Grecia στο τοπικό ραδιόφωνο του Κορντόρο Ριβαντάβια της Αργεντινής. Εκεί γνώρισε τα μέλη της ελληνικής κοινότητας που ζουν στο νοτιότερο μέρος της γης.

Ο Δημήτρης Παρούσης τον τελευταίο χρόνο κάνει το παιδικό του όνειρο πραγματικότητα. «Όταν ήμουν μικρός, είχα στο δωμάτιό μου μια

Η Χορκελίνα Καρκάνο Ντιμυρόπουλος ζει στην Παταγονία της Χιλής. Όπως λέει, αν και η ίδια δεν έχει έρθει ποτέ στην Ελλάδα, εύχεται οι κόρες της να καταφέρουν να κάνουν το ταξίδι. Η ίδια ξέρει την Ελλάδα μέσα από τις φωτογραφίες της οικογένειάς της στην Κρήτη.

ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ

Άρχισε από τη Νότια Αμερική και υπολογίζει ότι στα επόμενα τέσσερα χρόνια θα έχει καταφέρει να επισκεφθεί τις πέντε ηπείρους

■ «Για μένα έχει μεγάλη σημασία να κάνω πράξη ό,τι ονειρεύομαι. Γι' αυτό ταξιδεύω», λέει ο Δημήτρης Παρούσης

αφίσα από το Ρίο με το άγαλμα του Χριστού. Φανταζόμουν ότι έφουγαν οι τέσσερις τοίχοι του δωματίου και βρισκόμουν εγώ ο ίδιος μπροστά στο άγαλμα». Όμως στα χρόνια που πέρασαν δεν ήθελε πλέον να πάει μόνο στο Ρίο, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο 35χρονος δημοσιογράφος έχει αρχίσει τον τελευταίο χρόνο να κάνει τον γύρο του κόσμου και μάλιστα στα... ελληνικά. Το ταξίδι του έχει ξεκινήσει από τη Νότια Αμερική και υπολογίζει ότι στα επόμενα τέσσερα χρόνια θα έχει καταφέρει να επισκεφθεί τις πέντε ηπείρους και όσους περισσότερους Έλληνες μπορεί.

«Για μένα έχει μεγάλη σημασία να κάνω πράξη ό,τι ονειρεύομαι. Γι' αυτό ταξιδεύω», λέει ο Δημήτρης Παρούσης. «Δεν υπολόγισα την ασφάλεια της μόνιμης κατοικίας, της μόνιμης εργασίας, δεν είχα τη δέσμευση και τις υποχρεώσεις που θα είχα αν ήμουν παντρεμένος ή είχα παιδιά. Προετοίμασα το ταξίδι όσο καλύτερα μπορούσα και ξεκίνησα για να συναντήσω τους Έλληνες στον κόσμο, αλλά και για να πω στον υπόλοιπο κόσμο ότι μιλά ελληνικά».

Στον ρυθμό του τόπου

Με ελάχιστες αποσκευές – λίγα ρούχα, έναν υπολογιστή Pnybook, ένα ανοιχτό προσωπικό δάνεο, δύο πιστωτικές κάρτες και ημερήσιο προϋπολογισμό εξόδων είκοσι ευρώ «μαζί με το ξενοδοχείο» – ξεκίνησε.

«Σημασία έχει να μη φοβάσαι να ακολουθήσεις τον ρυθμό του τόπου στον οποίο βρίσκεσαι κάθε φορά. Παρατηρείς τις συνήθειες των αν-

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ελληνική σημαία στο Τέλος του Κόσμου

ΣΤΗΝ Ουσούαια της Αργεντινής – στο Τέλος του Κόσμου – ο Δημήτρης Παρούσης έμαθε ότι κάπου ζούσε ένας Έλληνας. «Ο γειτονάς μου είναι Έλληνας» του είπε ένας ντόπιος. Συναντήθηκε λοιπόν με τον Ντεμέτριο Λουϊζόν. Ο πατέρας του, Στέλιος Λοΐζος από την Τένεδο, είχε φθάσει στην Ουσούαια το 1913. Δούλεψε στην αρχή ως οδηγός σε έλκθρα και μετά άνοιξε το πρώτο παντοπωλείο στο χωριό των 400 κατοίκων. Πώς ακριβώς βρέθηκε και ρίζωσε εκεί κανείς δεν το ξέρει. «Ο πατέρας μου ήταν Έλληνας. Κι εγώ το ίδιο αισθάνομαι» είπε ο κ. Λουϊζόν στον Δ. Παρούση. Ο πατέρας του δεν κατάφερε ποτέ να επισκεφθεί την Ελλάδα. Εκείνος το 1998 βρέθηκε στην Τέ-

νεδο. Από τον Δ. Παρούση ζήτησε μια «μεγάλη ελληνική σημαία». Μέσω του Διαδικτύου έγινε γνωστή η επιθυμία του και μέσα σε λίγες ημέρες του έστειλαν πάνω από σαράντα. Στις 12 Οκτωβρίου, ημέρα τοπικής γιορτής, ο Ντεμέτριο Λουϊζόν έκανε παρέλαση κρατώντας μία από αυτές τις σημαίες.

Στο Πόρτο Νατάλες

Ο Γιώργος Παπαδημητρόπουλος από την Κρήτη πήγε στο Πόρτο Νατάλες της Χιλής το 1935. Το όνομά του πολύ γρήγορα έγινε Χόρκε Ντιμυρόπουλος. Η εγγονή του Χορκελίνα Καρκάνο Ντιμυρόπουλος έχει στο Πόρτο Νατάλες κατάσταση με φωτοτυπίες. Η ταμπέλα γράφει «Ντιμίτρι», αφού το Ντι-

μυρόπουλος ήταν πολύ μεγάλο για να χωρέσει στην ταμπέλα. «Είδα μια ταμπέλα με ένα όνομα που ουρρινκλώνεται με τον χρόνο», λέει ο Δ. Παρούσης. «Συνάντησα την ιδιοκτήτρια του καταστήματος και της είπα ότι με λένε Δημήτρη. Γέλασε. Της ζήτησα να μου πει την πρώτη λέξη στα ελληνικά που της έρχεται στο μυαλό και είπε... κουπαλάκι. Τότε γέλασα εγώ. Μου ζήτησε να της μιλήσω ελληνικά, αφού μετά τον θάνατό του παππούς της είχε χρόνια να τ' ακούσει. «Δεν έχω πάει ποτέ στην Ελλάδα. Αν δεν τα καταφέρω εγώ, ελπίζω κάποια στιγμή να πάνε οι κόρες μου. Κατίνα και Κωνστανά», είπε.

LINK: www.godimitris.gr

θρώπων και ακολουθείς αυτό που βλέπεις. Έτσι δεν βρέθηκα μόνος μου ποτέ, δεν συνάντησα κακούς ανθρώπους, αν και βέβαια είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός για να μη χάσω τις ελάχιστες, αλλά πολύτιμες αποσκευές μου».

Όλους αυτούς τους μήνες του ταξιδιού, όπως λέει ο κ. Παρούσης, «μαζεύει εμπειρίες, ιστορίες ανθρώπων» και όπως διαπιστώνει «αν θέλεις να επικοινωνήσεις η γλώσσα δεν είναι εμπόδιο». Ο ίδιος έμαθε στον δρόμο ισπανικά για να συνεννοείται στη Νότια Αμερική, αλλά παράλληλα προσπάθησε «να δείξει στον κόσμο ότι ξέρει ελληνικά». «Ξέρετε πόσες λέξεις που χρησιμοποιείτε στην καθημερινότητά σας έχουν ελληνική ρίζα;» ρωτούσε και τις ξεχωρίζε μετά μία μία, προκλώνοντας πολλές φορές την έκπληξη. «Πιστεύουν οι περισσότεροι, ότι προέρχονται από τα λατινικά οι λέξεις που έχει δανειστεί η γλώσσα τους».

Η χρηματοδότηση

Ο κ. Παρούσης σκοπεύει να ταξιδεύει και τα

επόμενα τέσσερα χρόνια. Οι δυσκολίες βεβαίως είναι πολλές, με κυριότερη τη χρηματοδότηση της όλης προσπάθειας. «Έχω βέβαια τη συμπαράσταση του υπουργείου Εξωτερικών, έχω εξοπλισμό παραχωρημένο από εταιρείες και παράλληλα κερδίζω κάποια χρήματα στέλνοντας απαντήσεις στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, ενώ τις ιστορίες που ζω τις περιγράφω στην ιστοσελίδα μου www.godimitris.gr. Παρ' όλα αυτά είναι εξαιρετικά δύσκολο και αυτός είναι ο λόγος που ο αρχικός προγραμματισμός για το ταξίδι – μία ήπια αντάξια – έχει πιναχθεί στον αέρα και θα τραβήξει περισσότερο». Το ταξίδι, όμως, έχει καθορίσει ούτως ή άλλως τον Δημήτρη Παρούση, που γεννήθηκε στην Ολλανδία όπου ήταν μετανάστες οι γονείς του και στη συνέχεια έζησε στη γενέτειρά του πατέρα του, την Ορεστιάδα, στη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, τη Δαυία, την Αγγλία. «Δεν ξέρω πού θα καταλήξω. Ίσως στην Καραϊβική, ίσως κάπου αλλού. Δεν ξέρω τι δουλειά θα κάνω μετά το ταξίδι...», λέει.